

Oljelandets pumpepris

DRIVSTOFF

ARTHUR ELLINGSEN
Frognær

Vi er jo et oljeland. Kan vi ikke unne oss billig bensin? Dette skriver Kjetil Staalesen i Dagsavisen (4. juli). Han er spesialrådgiver i LO.

Han gjør det til et poeng at det billigste drivstoffet i verden finner vi i oljeproduiserende land, som også er udemokratiske og styres med jernhånd. Listen toppes av Venezuela, Libya, Iran, Syria og Algerie.

Så påstår han at det er sammenheng mellom drivstoffpriser og demokrati. Hadde bare demokratiet fungert så ville drivstoff prisene også i Norge vært verdens billigste.

Oljen er en vare i internasjonal sammenheng. Den tas opp og omsettes i det internasjonale markedet av virksomheter som betaler skatt til Norge. Disse inntektene plasseres i Oljefondet og deler av avkastningen tillater man seg å bruke til ulike formål. Med forsiktighet for ikke å få uheldige effekter i det økonomiske systemet.

Forvaltningen av denne ressursen er god, men kan bli bedre!

Det er tre forskjellige virksomheter i sammenhengen: Ilandføring av råolje, raffinering av råoljen til bruk i Norge og raffinering til eksport.

Det som foregår på Mongstad er en sammenblanding av disse virksomhetene. Dette klarer ikke Staalesen å få frem og langt fra diskutere i sitt innlegg.

Internasjonalt er altså råoljen en vare. Men i nasjonal sammenheng er den en ressurs. Dette må politikken som føres legges til grunn. Dette må samtlige partier legge til grunn. Premissene for de ulike virksomheter som behøves i sammenhengen må legges en gang for alle.

Det skal ikke være nødvendig med regjeringsskifte for å få riktig produksjon av og prissetting på drivstoff i Norge.